

บุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมเกียรติ อินทวงศ์

คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

CAUSAL FACTORS INFLUENCING THE EFFECTIVENESS OF STRATEGIC
MANAGEMENT OF CHIANG MAI PROVINCE METROPOLITAN ADMINISTRATION
ENTER THE ASEAN ECONOMIC COMMUNITY

Somkiat Intawong

Faculty of Public Administration, Phitsanulok University, Thailand

E-mail address: somkiat.i@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 2 สิงหาคม 2562

วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 25 กรกฎาคม 2563

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 3 สิงหาคม 2562

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง บุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 475 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ เทคนิคการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า บุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลต่อการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ ในทุกด้านอยู่ในระดับมาก พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ มีอิทธิพลโดยตรงต่อความประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่

คำสำคัญ: บุพปัจจัยเชิงสาเหตุ, กลยุทธ์, การบริหารองค์กร, ภาวะผู้นำ

Abstract

The study of the causal factors towards the effectiveness of strategic management of local administrative organizations in a form of case study of Bangkok Metropolitan Administration enter the ASEAN Economic Community is aimed to study the causal factors, which affect the effectiveness of the strategic management of the organization. To this study,

it has utilized a sample of 475 in total. At the same time, the questionnaires are used as a tool to collect data, while a Path Analysis Technique is a statistical tool used in a data analysis. Upon a genuine analysis, the study has found that the causal factors tested in the study have an impact in all aspect. The strategic management factors for implementing strategies and the success factors of various projects Had a direct influence on the effectiveness of the strategic management of Chiang Mai Local Government Organization.

Keywords: Causal Factors, Strategies, Organizational Management, Leadership

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ในปี 2558 อุตสาหกรรมก่อสร้างไทยจำเป็นต้องเร่งพัฒนาศักยภาพผู้รับเหมาก่อสร้างให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยสิ่งสำคัญสำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้างในการก้าวเข้าสู่ AEC ก็คือการยกระดับมาตรฐานการก่อสร้างให้เทียบเท่าระดับสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับผู้รับเหมาจากต่างชาติ ซึ่งการจะสร้างมาตรฐานการก่อสร้างได้นั้นทั้งภาครัฐและเอกชนต้องร่วมสร้างและควบคุมมาตรฐานการก่อสร้างให้เป็นไปในระดับเดียวกันทั้งรายเล็กและรายใหญ่ การเปิด AEC หมายถึงโอกาสทางการตลาดที่เปิดกว้างมากขึ้นสำหรับอุตสาหกรรมก่อสร้างไทยด้วย แต่ปัญหาสำคัญในการเข้าไปลงทุนในต่างประเทศคือ 1) ปัญหาด้านเงินทุน การขาดแคลนหลักทรัพย์ค้ำประกันและเงินทุนหมุนเวียน 2) ปัญหาด้านการตลาดขาด แคลนข้อมูลโครงการต่าง ๆ และการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการกฎเกณฑ์ข้อปฏิบัติในแต่ละประเทศ (Sutthichaimethee, 2017) การศึกษาสู่ทางการตลาดและอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 3) ด้านศักยภาพของผู้ประกอบการ เช่น ความเสียเปรียบด้านภาษา ระบบการบริหารงานและความน่าเชื่อถือ 4) ด้านความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น ภาครัฐไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการก่อสร้างไทยไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ซึ่งในปัจจุบันผู้ประกอบการรายใหญ่เท่านั้นที่ประสบความสำเร็จในการรุกตลาดต่างประเทศ แต่ผู้ประกอบการก่อสร้างไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก จึงไม่มีศักยภาพมากพอที่จะเข้าไปแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้ ผู้ประกอบการรายใหญ่ของไทยออกไปบุกตลาดต่างประเทศมากขึ้น ส่วนใหญ่เป็นโครงการต่าง ๆ พื้นฐานในประเทศเพื่อนบ้าน เช่น ลาว กัมพูชา เวียดนาม เป็นต้น เมื่อผู้ประกอบการรายใหญ่ประมูลงานได้แล้ว ผู้ประกอบการรายเล็กของไทยก็มีโอกาสที่จะได้รับงานในลักษณะ Sub contract (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2558)

ในสภาวะของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและเทคโนโลยีในโลกปัจจุบัน สำหรับภาคส่วนธุรกิจการสร้างและสะสมความสามารถในการแข่งขันบนพื้นฐานของความรู้ (Knowledge-based Competencies) เป็นปัจจัยหลักสำหรับความอยู่รอดทางธุรกิจในระยะยาว สำหรับเศรษฐกิจที่ใช้ความรู้เป็นตัวขับเคลื่อน (Knowledge-driven Economy) ดังเช่นในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเรื่องของ

การต้องรู้จักสร้างและใช้ความรู้เชิงวิชาชีพในการบริหารจัดการทรัพยากรทรัพย์สินและความสามารถ เช่น เงินทุน ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยีปัจจัยพื้นฐานต่าง ๆ องค์กรและการบริหารจัดการองค์กรสำหรับเป็นเครื่องมือในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ ในกรณีของผู้รับเหมา SMEs ส่วนใหญ่มีปัญหาในความสามารถของการปรับตัวในระบบการแข่งขันที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถเป็นตัวขับเคลื่อน สาเหตุสำคัญมาจากความอ่อนด้อยในเรื่องของการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อให้อำนาจแข่งขันได้ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดทางด้านขนาดทุน และขอบเขตการทำธุรกิจ เมื่อเทียบกับธุรกิจขนาดใหญ่ กรณีศึกษาจากธุรกิจที่ประสบความสำเร็จหลายแห่งเป็นเครื่องยืนยันความคิดและทฤษฎี ซึ่งแนวคิดของกลยุทธ์การทำให้ธุรกิจเติบโตและอยู่รอดมี 2 กลยุทธ์หลัก คือ 1) การเติบโตโดยมุ่งเน้นที่ความสามารถเฉพาะขององค์กรที่มีอยู่ (Existing Competence) และส่งเสริมการดำเนินงานผ่านทางจุดแข็งที่เป็นความสามารถเฉพาะขององค์กร (Sutthichaimethee, 2017) ซึ่งการดำเนินธุรกิจแบบนี้จะมุ่งเน้นเพียงสินค้าและบริการบางกลุ่มเน้นเพียงตลาดเดียวที่มีความสำคัญต่อธุรกิจมากที่สุด กลยุทธ์นี้มีข้อดีคือมีความเสี่ยงต่ำ สามารถพัฒนาความสามารถในการแข่งขันขึ้นมาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สำหรับข้อเสียคือธุรกิจอาจจะมีการเจริญเติบโตไม่ทันกับสถานะการแข่งขันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เนื่องจากต้องพึ่งพาทรัพยากรและความสามารถเฉพาะภายในองค์กร อีกทั้งมุ่งเน้นเพียงตลาดเดียวสินค้ากลุ่มเดียว ทำให้เพิ่มความเสี่ยงในการทำธุรกิจ แนวคิดนี้จะเหมาะสมกับธุรกิจที่เพิ่งก้าวเข้ามาในตลาดและยังไม่มีทรัพยากรมากพอที่จะดำเนินงานในหลายกลุ่มสินค้าและตลาดการเจาะตลาดเฉพาะ จึงเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับกลยุทธ์นี้ 2) การกระจายขอบเขตธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่น (Diversification) ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นการกระจายการลงทุนไปยังธุรกิจอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (Related Business) และการกระจายการลงทุนไปยังธุรกิจอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน (Unrelated Business) ในกรณีแรกอาจเป็นความเกี่ยวข้องในแง่ของเทคโนโลยี ทักษะความรู้และประสบการณ์ในการดำเนินงาน ช่องทางในการกระจายสินค้า ซึ่งจะรวมถึงความสัมพันธ์กับหน่วยธุรกิจอื่น ๆ ในตลาดเดิม ส่วนการกระจายการลงทุนไปในธุรกิจที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน มาจากแนวคิดของการกระจายความเสี่ยงและการฉกฉวยโอกาสทางการตลาด ในธุรกิจที่เล็งเห็นศักยภาพ ความร่วมมือทางธุรกิจระหว่างกันเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพและเป็นปัจจัยสู่ความสำเร็จ (Sutthichaimethee, 2016) ในการแข่งขันสำหรับ SMEs เนื่องจากทำให้เข้าสู่ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายมากขึ้น มีโอกาสได้รับความรู้จากภายนอกองค์กรช่วยให้เรียนรู้วิธีการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างพันธมิตรเพิ่มความสามารถที่จะทำธุรกิจระหว่างประเทศและก้าวสู่โอกาสใหม่ ๆ ทางธุรกิจ (ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย, 2559)

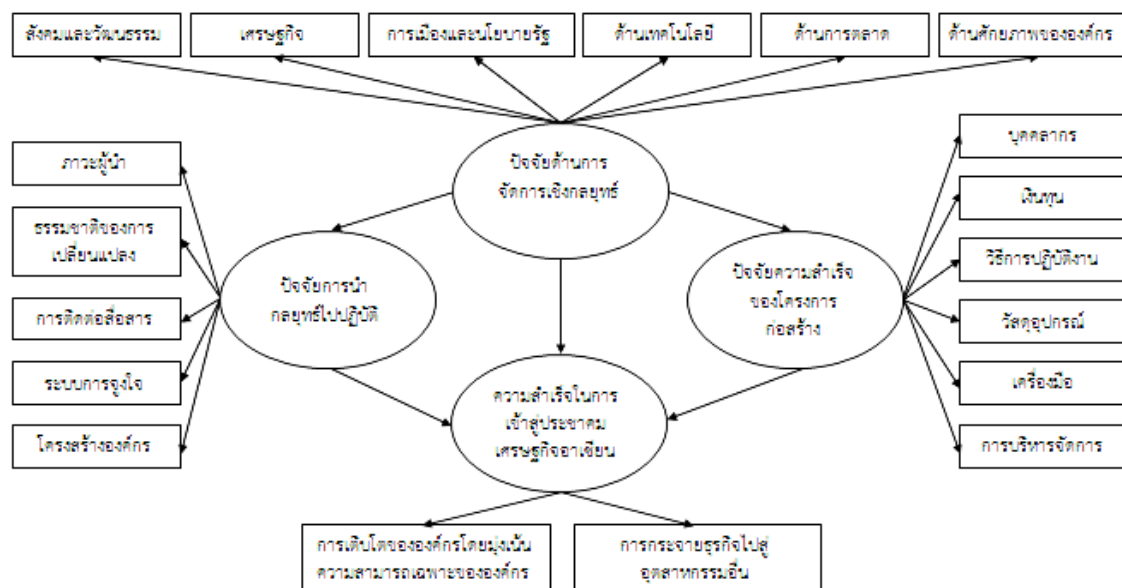
ดังนั้น การบริหารองค์การของรัฐและเอกชนในประเทศจึงเกิดความท้าทายอย่างมากกับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และจำเป็นต้องบริหารองค์การให้ประสบความสำเร็จให้สูงสุดเพื่อเป็นแนวทางสำคัญในการวางแผนกลยุทธ์ไปสู่ภาคธุรกิจและองค์กรต่าง ๆ การบริหารองค์การเพื่อให้เกิดความสำเร็จและยั่งยืนได้นั้น ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจถึงบริบทขององค์กรนั้น ๆ และบริบทปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ซึ่งเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวสำคัญของประเทศ และเป็นศูนย์กลางของประเทศซึ่งมีความหลากหลายในหลายปัจจัย

ดังนั้นการบริหารให้เกิดประสิทธิผลได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยกลยุทธ์การบริหารเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป ทั้งนี้จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า ปัจจัยที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานภายในองค์กรได้นั้น ประกอบด้วยหลายปัจจัย เช่น ภาวะผู้นำ การจัดการเชิงกลยุทธ์ การบริหารแบบมีส่วนร่วม และวัฒนธรรมองค์กร ซึ่งพบได้จากงานวิจัยของ (Sutthichaimethee, 2016) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเพื่อแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวแปรประสิทธิภาพการบริหารเชิงกลยุทธ์ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแผนของประเทศต่อไปอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติของธุรกิจ

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

จากกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1 มีตัวที่ต้องทำการศึกษา ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นตัวแปรแฝง (Latent Variable) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed Variable) 6 ตัวแปร ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม
 - 1.2 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ
 - 1.3 ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ
 - 1.4 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี
 - 1.5 ปัจจัยด้านการตลาด
 - 1.6 ปัจจัยด้านศักยภาพขององค์กร
2. ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เป็นตัวแปรแฝง (Latent Variable) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed Variable) 5 ตัวแปร ได้แก่
 - 2.1 ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์
 - 2.2 ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง
 - 2.3 การติดต่อสื่อสาร
 - 2.4 ระบบการจูงใจ
 - 2.5 โครงสร้างองค์กร
3. ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ เป็นตัวแปรแฝง (Latent Variable) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed Variable) 6 ตัวแปร ได้แก่
 - 3.1 บุคลากร
 - 3.2 เงินทุน
 - 3.3 วิธีการปฏิบัติงาน
 - 3.4 วัสดุอุปกรณ์
 - 3.5 เครื่องมือ
 - 3.6 การบริหารจัดการ
4. ความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เป็นตัวแปรแฝง (Latent Variable) ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต (Observed Variable) 2 ตัวแปร ได้แก่
 - 4.1 การเติบโตขององค์กรโดยมุ่งเน้นความสามารถเฉพาะขององค์กร
 - 4.2 การกระจายธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่นหรือภาคธุรกิจอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องบุปปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ ศึกษาบุปปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เน้นการศึกษاثิพลของบุปปัจจัยของกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อความสำเร็จและการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติของธุรกิจ

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการและพนักงานของรัฐทุกระดับชั้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ ตามแนวทางของ เลสลีย์ คิช (Kish, 1965) ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง หรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) มีหลักเกณฑ์พื้นฐานว่า ควรมีจำนวนตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 25 เท่า ของตัวแปร ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 475 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในจังหวัดเชียงใหม่

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ดำเนินการระหว่างเดือน มกราคม 2560 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2561

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการและพนักงานของรัฐทุกระดับชั้นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่ ตามแนวทางของ เลสลีย์ คิช (Kish, 1965) ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง หรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) มีหลักเกณฑ์พื้นฐานว่า ควรมีจำนวนตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 25 เท่า ของตัวแปร ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 475 คน

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างขั้นต้น เนื่องจากประชากรกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนมาก ทำให้ผู้วิจัยต้องทำการสุ่มเพื่อให้ได้ตัวอย่างในการศึกษา โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์นั้น (Leslie Kish, 1965) ได้เสนอแนะว่า ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยด้วยกัน โดยปัจจัยหนึ่งคือ การใช้เทคนิคการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง หรือการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) ที่มีหลักเกณฑ์พื้นฐานว่า ควรมีจำนวนตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 25 เท่า ของตัวแปร (พุทธสรรค์ สุทธิไชยเมธี 2553, Leslie Kish, 1965) ในการวิจัยครั้งนี้มีตัวแปร จำนวน 19 ตัวแปร เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Structure Questionnaire) การสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามโดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามตามลำดับดังนี้

1. ศึกษาหลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำผลการศึกษามาสร้างแบบสอบถาม โดยขอคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ
2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างเครื่องมือ
3. สร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงคำถามตามคำแนะนำ
5. ตรวจสอบความตรงทางเนื้อหา (Content Validity) ระหว่างข้อความที่เขียนขึ้นในแบบสอบถาม กับนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้ และให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาและประเมิน และนำค่าคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์ค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่า ข้อคำถามนั้นใช้ได้ ในการวิจัยครั้งนี้ ข้อคำถามที่ผ่านการประเมิน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67–1.00 ได้ค่า IOC รวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.88
6. ตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม โดยการนำเครื่องมือไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำผลการทดลองมาใช้คำนวณเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) (Cronbach, 1990) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.983 และแยกเป็นรายด้าน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องบุปปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ใช้จำลองแบบสมการโครงสร้าง โดยมีตัวแปรแฝง ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 6 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านการตลาด และปัจจัยด้านศักยภาพขององค์กร 2) ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 5 ตัวแปร ได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร 3) ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ประกอบด้วยตัวแปรสังเกต 6 ตัวแปร ได้แก่ บุคลากร เงินทุน วิธีการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และการบริหารจัดการ

ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 475 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ระดับอายุของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี รองลงมาระดับอายุระหว่าง 41-50 ปี

และส่วนน้อยมีระดับอายุ 60 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และระดับปริญญาโทน้อยที่สุด ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 10 - 20 ปี รองลงมาประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และมีประสบการณ์การทำงาน 31 ปีขึ้นไปเป็นส่วนน้อย

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยของกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์

1) ด้านสังคมและวัฒนธรรม พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยการรักษาสภาพแวดล้อมและคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดต่อชุมชนโครงการต่าง ๆ มีคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การส่งเสริมและมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของชุมชน ทศนคติและค่านิยมของคนในท้องถิ่นที่ตั้งโครงการต่าง ๆ และความเชื่อ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่คนในพื้นที่ยึดถือปฏิบัติ

2) ด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดย ศักยภาพเศรษฐกิจของประเทศที่ต้องการเข้าไปขยายธุรกิจ มีคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย อัตราภาษี อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา อัตราการว่างงาน และรายได้ประชาชาติ

3) ด้านการเมืองและนโยบายภาครัฐ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเสถียรภาพของรัฐบาลมีผลกระทบต่อการเติบโตและการอยู่รอดของธุรกิจ มีคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานสากล นโยบายของรัฐบาลที่มีผลต่อการส่งเสริมการลงทุนในการขยายธุรกิจเข้าสู่ AEC การจัดตั้งหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเพื่อประสานงานระหว่างภาครัฐและองค์กรธุรกิจ ระบบการจัดเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ มีผลกระทบต่อต้นทุนการดำเนินธุรกิจในต่างประเทศ การปรับปรุง กฎ ระเบียบ กฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการออกไปรับเหมางานก่อสร้างในต่างประเทศ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องเอื้ออำนวยกับการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ

4) ด้านเทคโนโลยี พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความก้าวหน้าและพัฒนาการทางเทคโนโลยีการก่อสร้าง มีคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ การนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพและการแข่งขันขององค์กร และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในและภายนอกองค์กร

5) ด้านการตลาด พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ มีคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ มีแหล่งข้อมูลโครงการงานก่อสร้างในกลุ่ม AEC ที่ทันสมัยและเชื่อถือได้ การสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจในประเทศ มีข้อมูลผู้ค้าวัสดุก่อสร้างและระบบการขนส่งในกลุ่ม AEC มีการศึกษาข้อมูลของคู่แข่งเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน

6) ด้านศักยภาพขององค์กร พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ มีการนำนวัตกรรมใหม่ ๆ ด้านการก่อสร้างมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพขององค์กร รองลงมาได้แก่ มีระบบการบริหารจัดการองค์กรที่มีประสิทธิภาพ พนักงานขององค์กรมีความสามารถทั้งด้านทักษะฝีมือแรงงานและการใช้ภาษาท้องถิ่น มีความความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นเอกลักษณ์ขององค์กร และมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ มีความน่าเชื่อถือและมีผลงานรับรองคุณภาพขององค์กร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านศักยภาพขององค์กร รองลงมาได้แก่ ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านการตลาด ปัจจัยด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ และปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

1) ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยผู้นำสามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้นำสามารถกำหนดกลยุทธ์ที่ดีที่สุดในภายใต้สภาวะต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กรได้ ผู้นำต้องสร้างทีมงานและบริหารงานในทีมให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผู้นำต้องมีมนุษยสัมพันธ์ สามารถสร้างแรงจูงใจ และประสานงานในการปฏิบัติงานตามแผนกลยุทธ์ที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ผู้นำต้องสามารถจัดสรรทรัพยากรในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสม ผู้นำสามารถสร้างทัศนคติและเป็นแบบอย่างที่ดีได้ ผู้นำมีความสามารถในการสื่อสารและเจรจาต่อรองได้ และผู้นำสามารถตรวจสอบและควบคุมการปฏิบัติงานของทีมงานได้โดยไม่ก้าวก่ายหรือทำให้ผู้ร่วมงานเกิดความลำบากใจ

2) ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ผู้นำกลยุทธ์ไปปฏิบัติสามารถแก้ปัญหาในการดำเนินงานโดยการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ มีคะแนนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ผู้นำกลยุทธ์เข้าใจธรรมชาติและขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลง และสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

3) การติดต่อสื่อสาร พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ การสื่อสารให้ผู้ร่วมงานเข้าใจกลยุทธ์และแผนการปฏิบัติงานรวมถึงเป้าหมายขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ รองลงมาได้แก่ การสื่อสารมีผลต่อความสำเร็จในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ การสร้างความรับรู้ในเรื่องกลยุทธ์และแผนการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติสู่ผู้บริหารและบุคลากรทุกระดับ การนำเสนอแผนการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติด้วยแผนภาพสามารถสร้างความเข้าใจได้ดีกว่า และความซับซ้อนของภาษาเป็นอุปสรรคต่อการรับรู้ของผู้ร่วมปฏิบัติงาน

4) ระบบการจูงใจ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าให้กับผลงานที่ประสบความสำเร็จ รองลงมาได้แก่ มีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนและเหมาะสม มีความพอใจต่อสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้รับการยอมรับจากผู้ร่วมงาน และมีความเสมอภาคในการปฏิบัติงาน

5) โครงสร้างองค์กร พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ โครงสร้างองค์กรเป็นตัวบ่งชี้ความสัมพันธ์รวมถึงระดับชั้นสายการบังคับบัญชา รองลงมาได้แก่ โครงสร้างองค์กรสามารถแบ่งหน้าที่รับผิดชอบต่อการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรให้เหมาะสมกับกลยุทธ์ โครงสร้างองค์กรในปัจจุบันส่งผลต่อความสำเร็จในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และโครงสร้างองค์กรเอื้ออำนวยต่อการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ ระบบการจูงใจ รองลงมาได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ การติดต่อสื่อสาร ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง และโครงสร้างองค์กร

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ

1) ด้านบุคลากร พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ บุคลากรมีความรู้และความเชี่ยวชาญในตำแหน่งงานที่รับผิดชอบ รองลงมาได้แก่ แรงงานมีทักษะในการทำงานตามมาตรฐานฝีมือแรงงาน และการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

2) ด้านเงินทุน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ ความพร้อมในด้านเงินลงทุนส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กร รองลงมาได้แก่ มีเงินทุนหมุนเวียนเพียงพอในการดำเนินธุรกิจ มีแหล่งเงินทุนสำรองที่เชื่อถือได้ แหล่งที่มาของเงินทุนในการดำเนินงาน การค้าประกันผลงานมีผลต่อสภาพคล่องทางการเงินของธุรกิจ และการจัดทำงบประมาณทางการเงินประจำปี

3) ด้านวิธีการปฏิบัติงาน พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ กำหนดขั้นตอนและวิธีการทำงานเพื่อเป็นกรอบในการปฏิบัติงาน รองลงมาได้แก่ วิธีการปฏิบัติงานที่มีมาตรฐาน ช่วยลดอุบัติเหตุในการทำงาน และการปฏิบัติงานตามแผนที่ได้กำหนดไว้ส่งผลให้โครงการประสบความสำเร็จตามระยะเวลาที่กำหนด

4) ด้านวัสดุอุปกรณ์ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์มีผลต่อความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ รองลงมาได้แก่ มีการวางแผนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้างและส่งมอบให้ทันตามแผนงาน และวัสดุอุปกรณ์มีคุณสมบัติได้มาตรฐานตามที่กำหนดในสัญญา

5) ด้านเครื่องมือ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ การใช้เครื่องมือ เครื่องจักรแทนแรงงานคน ช่วยลดระยะเวลาและค่าใช้จ่ายในการทำงาน รองลงมาได้แก่ ด้านเครื่องมือ เครื่องจักร ที่เหมาะสมช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานโครงการต่าง ๆ

6) ด้านการบริหารจัดการ พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ การวางแผนการดำเนินโครงการต่าง ๆ รองลงมาได้แก่ การควบคุมคุณภาพของผลงานให้ได้มาตรฐานและเป็นไปตามสัญญาการจ้างงาน การบริหารเวลาการทำงานให้ตรงตามแผนงาน การบริหารและควบคุมราคาค่าก่อสร้างให้อยู่ในงบประมาณที่กำหนด การประสานงานระหว่างผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการต่าง ๆ การควบคุม ติดตามและประเมินผลงาน และ การจัดทำรายงานความก้าวหน้าของโครงการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ เครื่องมือ รองลงมาได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร วิธีการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการ และเงินทุน

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

1) ด้านการเติบโตขององค์กรโดยมุ่งเน้นที่ความสามารถเฉพาะขององค์กร ในภาพรวมอยู่

ในระดับมาก พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ การเติบโตขององค์กรโดยมุ่งเน้นที่ความสามารถเฉพาะด้านขององค์กร รองลงมาได้แก่ การทุ่มเททรัพยากรในการดำเนินงานในธุรกิจเดียว เพื่อความเป็นเลิศในธุรกิจนั้น การขยายธุรกิจให้ครอบคลุมหรือให้บริการแบบครบวงจร การขยายธุรกิจเดิมสู่ตลาดใหม่ เช่น การตั้งสาขาในต่างประเทศ และการควบรวมกับกิจการอื่นในธุรกิจเดียวกัน

2) ด้านการกระจายธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่น พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ การพัฒนาสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเดิม รองลงมาได้แก่ การกระจายการลงทุนไปยังธุรกิจอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกัน การศึกษาแนวทางและกระบวนการพัฒนาสินค้าหรือบริการใหม่ การสร้างความแตกต่างที่ตอบสนองความต้องการใหม่ของผู้บริโภค การกระจายการลงทุนไปยังธุรกิจอื่นที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจเดิม และการร่วมลงทุนกับกิจการที่เป็นธุรกิจประเภทอื่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน (AEC) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ การเติบโตขององค์กรโดยมุ่งเน้นความสามารถเฉพาะขององค์กร รองลงมาได้แก่ การกระจายธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยของกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตามสมมติฐานประกอบด้วย

3.1 ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.232

3.2 ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.820

3.3 ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อปัจจัยความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.815

3.4 ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติมีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.497

3.5 ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ มีอิทธิพลโดยตรงต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.018

3.6 ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยส่งผ่านปัจจัยการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.422

3.7 ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยส่งผ่านปัจจัยด้าน

ความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.000

อภิปรายผล

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาบุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า บุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย

1.1 ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์

ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านศักยภาพขององค์กร รองลงมาได้แก่ ด้านสังคมและวัฒนธรรม ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาด ด้านการเมืองและนโยบายของรัฐ ด้านที่มีคะแนนน้อยที่สุดได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นกระบวนการที่ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมและข้อมูลสำคัญของธุรกิจที่ใช้ในการประกอบการตัดสินใจ การวางแผนการดำเนินงาน และควบคุมการปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ขององค์กร เพื่อที่จะสร้างความมั่นใจว่าองค์กรสามารถที่จะดำเนินการได้อย่างสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ตลอดจนสามารถมีพัฒนาการและสามารถแข่งขันในอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นปัจจัยการจัดการเชิงกลยุทธ์ ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐ ด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาด และด้านศักยภาพขององค์กร จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.2 ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ

ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ ระบบการจูงใจ รองลงมาได้แก่ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ การติดต่อสื่อสาร ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง ด้านที่มีคะแนนน้อยที่สุด ได้แก่ โครงสร้างองค์กร ซึ่งปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนและความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งส่งเสริมให้องค์กรสามารถใช้กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้น ขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ได้ การที่กระบวนการดังกล่าวจะนำไปสู่ความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมได้ องค์กรจะต้องสามารถแปลงวิสัยทัศน์ที่มีความเป็นนามธรรมไปสู่เป้าหมายความสำเร็จในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม โดยจะต้องมีการจัดทำแผนปฏิบัติการที่ครอบคลุมเป้าหมายที่สำคัญเหล่านี้ ต้องมีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์ มีการปรับปรุงกิจกรรมการบริหารรวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ โดยผู้บริหารทุกระดับและบุคลากรทุกคนจะต้องมีความมุ่งมั่นและมีพันธะผูกพันต่อกระบวนการต่าง ๆ โดยมีภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิผลจาก

การบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

1.3 ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ

ปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนนมากที่สุดได้แก่ เครื่องมือ รองลงมาได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ บุคลากร วิธีการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการ ด้านที่มีคะแนนน้อยที่สุดได้แก่ เงินทุน ความสำเร็จในโครงการต่าง ๆ หมายถึง โครงการต่าง ๆ ได้รับการบริหารและจัดการให้แล้วเสร็จตามวัตถุประสงค์ ได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ทันต่อเวลา และสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายหรืองบประมาณของโครงการได้ตามที่กำหนดไว้ องค์ประกอบที่แสดงถึงความสำเร็จของโครงการ คือ โครงการมีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สามารถทำงานให้เสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด ภายใต้งบประมาณที่ตั้งไว้ และได้คุณภาพตามรูปแบบและสัญญา ซึ่งปัจจัยด้านความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ประกอบด้วย บุคลากร เงินทุน วิธีการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และการบริหารจัดการ จึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของบุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติของธุรกิจ

สำหรับผลการวิเคราะห์ตรวจสอบความกลมกลืนของโมเดลสมการโครงสร้างความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ค่า Chi-square เท่ากับ 109.115, df เท่ากับ 89 และ p-value เท่ากับ 0.073 กล่าวคือ ค่า χ^2 แตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งค่าดัชนี RMSEA เท่ากับ 0.022 และ RMR เท่ากับ 0.010 ซึ่งมีค่าเข้าใกล้ 0 ค่าดัชนี GFI เท่ากับ 0.977 และ CFI เท่ากับ 0.997 ซึ่งเข้าใกล้ 1 และ χ^2/df เท่ากับ 1.226 ซึ่งมิต้าน้อยกว่า 3 แสดงว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงทุกตัวมีค่าเป็นบวก และแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุดได้แก่ การเติบโตขององค์กรโดยเน้นความสามารถเฉพาะขององค์กร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.904 รองลงมาได้แก่ วัสดุอุปกรณ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.879 และตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด ได้แก่ การกระจายธุรกิจไปสู่อุตสาหกรรมอื่น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.572 ส่วนตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอกที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมากที่สุด ได้แก่ การตลาด มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.904 รองลงมาได้แก่ ด้านเทคโนโลยี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.853 และตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายนอกที่มีน้ำหนักองค์ประกอบน้อยที่สุด ได้แก่ เศรษฐกิจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.695 นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ (R^2) ซึ่งอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรสังเกตได้ของความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีค่าระหว่าง 0.484 ถึง 0.817 และตัวแปรสังเกตได้ของตัวแปรแฝงภายในมีค่าระหว่าง 0.418 ถึง 0.808

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลทางตรงของตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ส่งผลอิทธิพลทางบวกต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและนโยบายภาครัฐ ด้านเทคโนโลยี ด้านการตลาดและด้านศักยภาพขององค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ (Francis J. Aquilar, 1967) ในการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอก PEST Analysis ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรม และปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Hasnu & Amjad, 2008) ที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยแวดล้อมภายนอก คือ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี และปัจจัยแวดล้อมภายใน คือ ความสามารถของพนักงาน สถานภาพทางการเงิน ทรัพยากร การจัดหาวัตถุดิบและสิ่งอำนวยความสะดวก และสอดคล้องงานวิจัยของ พาสีทธิ์ หล่อธีรพงศ์, ประสันน์ สายประทุมทิพย์, สุรพงศ์ คณาวิวัฒน์ไชย (2552) ศึกษาปัจจัยที่ทำให้ผู้รับเหมาก่อสร้างอยู่รอดได้ในภาวะวิกฤติเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมปัจจัยทางด้านการเงิน และเศรษฐกิจเป็นปัจจัยที่บริษัทรับเหมาก่อสร้างทุกระดับให้ความสำคัญมาก สำหรับผู้รับเหมาก่อสร้างขนาดใหญ่จะให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านการบริหารการจัดการมากกว่าปัจจัยทางด้านการตลาด แต่ถ้าเป็นบริษัทขนาดเล็กจะให้ความสำคัญกับปัจจัยทางด้านการตลาดมากกว่าปัจจัยทางด้านการบริหารการจัดการ นอกจากนี้ งานวิจัยยังได้ศึกษาความสำคัญเชิงเปรียบเทียบของปัจจัยย่อยในแต่ละกลุ่มปัจจัยและอิทธิพลขนาดขององค์กรต่อการกำหนดระดับความสำคัญของแนวทางหรือปัจจัยย่อยที่ใช้อีกด้วย ส่วนอิทธิพลทางอ้อม พบว่า ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ มีอิทธิพลทางอ้อมต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยส่งผ่านปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เพราะปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์คือการวางแผน และต้องมีการนำแผนกลยุทธ์ไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร ซึ่งปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการใช้กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถไปสู่การบรรลุเป้าหมาย ด้วยการแปลงวิสัยทัศน์ที่เป็นนามธรรมไปสู่เป้าหมายความสำเร็จในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม โดยจะต้องอาศัยศักยภาพขององค์กรซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของการจัดการเชิงกลยุทธ์ มาบริหารจัดการการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ โดยเฉพาะการสร้างแรงจูงใจให้กับบุคลากรขององค์กรให้ร่วมมือกันปฏิบัติงาน

ในสภาวะการเปลี่ยนแปลงปัจจุบันที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ทำให้องค์กรต่าง ๆ เห็นความสำคัญในการปรับตัวให้พร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างซึ่งอยู่ในยุคของการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ จึงต้องอยู่บนพื้นฐานของความรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยหลักสำหรับความอยู่รอดทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้าง โดยต้องใช้ความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากร ทางด้าน

การเงิน ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี การตลาด และศักยภาพขององค์กร สอดคล้องกับการศึกษาของ (พสุ เตชะรินทร์, 2552) ได้ข้อค้นพบว่า ในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างนั้น การวางแผนกลยุทธ์องค์กรธุรกิจจะต้องติดตามแนวโน้มของปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา โดยให้มองปัจจัยขับเคลื่อน (driving forces) ในอุตสาหกรรม อาทิเช่น สินค้าพื้นฐาน นอกจากนั้นให้พิจารณามูลค่าการบริโภคของผู้บริโภคอัตราการบริโภค ความต้องการของผู้บริโภค เพื่อนำมาวิเคราะห์ แล้วสร้างกลยุทธ์ใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองลูกค้าได้ตรงจุด มองเห็นโอกาสในการสร้างช่องทางการตลาดใหม่ ๆ หรือแม้กระทั่งปรับปรุงจุดอ่อนที่มีอยู่ให้แข็งแกร่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับ (อัจฉรา จันทร์ฉาย, 2558) และ (Kourteli, 2005) ที่มีแนวคิดหลักเกี่ยวกับ ปัจจัยแวดล้อมด้านภาระหน้าที่ เช่น คู่แข่งขัน ผู้ส่งสินค้า เทคโนโลยี ความต้องการของลูกค้า เป็นต้น และปัจจัยแวดล้อมด้านสังคม เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ค่านิยมทางสังคม การศึกษากฎหมาย และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ เป็นต้น มีหลักดังนั้นผู้ประกอบการรับเหมาก่อสร้างที่ต้องการขยายธุรกิจเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ให้ประสบความสำเร็จได้นั้น ต้องอาศัยปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ สอดคล้องกับ (สมยศ นาวิการ, 2543) กล่าวว่า การจัดการเชิงกลยุทธ์ มุ่งที่การตรวจสอบ การประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน และสภาพแวดล้อมภายในขององค์กร โดยการวิเคราะห์ทางด้านสังคมและวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมืองและนโยบายของรัฐ เทคโนโลยี การตลาด และศักยภาพขององค์กร ซึ่งปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบกับปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ มีผลต่อการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติด้วย

ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วยภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ ธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลง การติดต่อสื่อสาร ระบบการจูงใจ และโครงสร้างองค์กร สอดคล้องกับ (เกริกยศ ชลาชนเดชะ, 2553)กล่าวว่า การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนและมีความเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล ซึ่งส่งเสริมให้องค์กรสามารถใช้กลยุทธ์ที่กำหนดขึ้นขับเคลื่อนองค์กรให้สามารถไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ได้ มีการจัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนกลยุทธ์ มีการปรับปรุงกิจกรรมการบริหาร รวมทั้งกิจกรรมสนับสนุนต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์ ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สอดคล้องกับ (ณัฐพันธ์ เขจรนันท์, 2552) กล่าวเกี่ยวกับการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติว่า เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการกำหนดกลยุทธ์ที่ให้ความสำคัญกับการวางแผนและการดำเนินงาน เพื่อให้กลยุทธ์เกิดประโยชน์กับองค์กรอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสอดคล้องกับ (Higgins, 1993) กล่าวว่า ในการนำกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัตินั้น กิจกรรมทั้งหมดจะถูกประยุกต์เข้ามาอยู่ในกระบวนการ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การควบคุม การจัดการ การสร้างแรงจูงใจ การนำองค์กร การสื่อสารและการสร้างนวัตกรรม เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการเข้าสู่เศรษฐกิจประชาคมอาเซียน

สำหรับอิทธิพลรวม พบว่าปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ส่งอิทธิพลโดยรวมต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.497 ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ส่งผลอิทธิพลโดยรวมต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.654 และปัจจัยความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ส่งผลอิทธิพลโดยรวมต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลโดยรวมเท่ากับ 0.018

ทั้งนี้ปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 51.10

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

จากข้อค้นพบในงานวิจัยเรื่องบุพปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิผลจากการบริหารเชิงกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชียงใหม่เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ครั้งนี้ ผลของการศึกษาสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรให้ประสบผลสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วยปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร ที่ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการขยายธุรกิจออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ในด้านสังคมและวัฒนธรรม ธุรกิจต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น การดำเนินงานต้องไม่ขัดแย้งกับค่านิยม ความเชื่อ วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน ธุรกิจต้องมีส่วนร่วมในการรักษาสภาพแวดล้อมรวมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชน ด้านเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการต้องศึกษาสภาพเศรษฐกิจของประเทศที่จะเข้าไปดำเนินงาน ทั้งอัตราทางการเงิน ภาษี การจ้างแรงงาน เพื่อนำมาวิเคราะห์ต้นทุนการดำเนินงาน ป้องกันความเสี่ยง ในด้านการเมืองและนโยบายภาครัฐ หากเสถียรภาพของรัฐบาลมีความมั่นคง จะสามารถดำเนินนโยบายได้ต่อเนื่อง มีหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีการส่งเสริมผู้ประกอบการ ทำให้ผู้ประกอบการมีความมั่นใจในการขยายธุรกิจออกไปยังต่างประเทศ ด้านเทคโนโลยี ผู้ประกอบการต้องก้าวให้ทันกับนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในธุรกิจต่าง ๆ ทั้งเทคโนโลยีด้านวัสดุก่อสร้าง เทคโนโลยีสารสนเทศ และนำเอาเทคโนโลยีเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาศักยภาพขององค์กร ด้านการตลาด ผู้ประกอบการต้องเข้าถึงแหล่งข้อมูลโครงการงานก่อสร้างในกลุ่ม AEC ข้อมูลคู่แข่งทางธุรกิจ และการสร้างเครือข่ายพันธมิตรทางธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ ในด้านศักยภาพขององค์กร ผู้ประกอบการต้องวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนขององค์กร และนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในการขยายธุรกิจออกไปยังต่างประเทศ

2. ด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์เป็นปัจจัยสำคัญในการนำกลยุทธ์ที่วางแผนไว้ไปปฏิบัติ ผู้นำจึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถของตนเอง ทั้งในด้านการจัดสรรทรัพยากรในการดำเนินงาน ด้านมนุษยสัมพันธ์ การจูงใจ การสร้างทีมงาน การวางแผนควบคุมการดำเนินงาน และการแก้ปัญหา ในการ

ดำเนินธุรกิจสภาพแวดล้อมมักมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ผู้ประกอบการต้องเข้าใจธรรมชาติและขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลง และสามารถปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง องค์กรต้องมีการสื่อสารให้บุคคลากรทุกระดับเข้าใจแผนกลยุทธ์และการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์กร โดยมีการนำเสนอแผนการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติให้เข้าใจได้ง่าย โดยการใช้ภาษาที่ไม่ซับซ้อนหรือการใช้แผนภาพในการนำเสนอ การนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติตามกลยุทธ์ต้องมีระบบการจูงใจ โดยมีการกำหนดเป้าหมายและให้ผลตอบแทนผลงาน สร้างสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมในการทำงาน ให้การยอมรับผู้ร่วมงาน และมีความเสมอภาคในการปฏิบัติงาน

3. ด้านความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ผู้บริหารธุรกิจต้องพัฒนาความรู้และความเชี่ยวชาญในการบริหารโครงการ โดยการนำทรัพยากรขององค์กรมาใช้ร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทรัพยากรเหล่านั้นประกอบด้วย บุคคลากร เงินทุน วิธีการปฏิบัติงาน วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ และการบริหารจัดการ

4. ด้านความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เมื่อปัจจัยด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ ปัจจัยด้านการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และปัจจัยความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผู้ประกอบการสามารถนำข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยมากำหนดกลยุทธ์โดยมุ่งเน้นความสามารถเฉพาะด้านขององค์กร โดยทุ่มเททรัพยากรขององค์กรเพื่อความเป็นเลิศในธุรกิจขยายกิจการให้ครบวงจรหรือควบรวมกับกิจการอื่นในธุรกิจเดียวกัน รวมถึงการตั้งสาขาเพิ่มขึ้นทั้งในและต่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2560). *ระบบคลังข้อมูลธุรกิจ (Business Data Warehouse)*.

สืบค้นเมื่อ 13 มิถุนายน 2560, จาก <http://datawarehouse.dbg.go.th/bdw/search/seearch2.html>.

ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2552). *การจัดการเชิงกลยุทธ์* (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ณัฐพล นิมมานพัชรินทร์. (2552). *สารพัดปัญหาธุรกิจ SMEs แนวโน้มดังเทวที่สุดในรอบ 5 ปี*. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560, จาก <http://www.manager.co.th/SMEs/ViewNews.aspx?NewsID= 9520000040879>.

ปกรณ์ ปรียากร. (2544). *การวางแผนกลยุทธ์ แนวคิดและแนวทางเชิงประยุกต์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมารธรรม.

พรทิพา ลิปภาส. (2552). *ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมส่งออกเสื้อผ้ากระดี่ศึกษาบริษัท ฟาร์อิส บันทออุตสาหกรรม จำกัด* (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและการบริการ). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พสุ เตชะรินทร์. (2552). *กลยุทธ์ใหม่ในการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ

- พฤษ์สรณ์ สุทธิไชยเมธี. (2553). *สถิติและการวิเคราะห์เชิงปริมาณขั้นสูง: Advanced statistics and Quantitative analysis*. กรุงเทพฯ: ดวงแก้ว.
- ยุทธิ ไกยวรรณ, (2556). *การวิเคราะห์สถิติหลายตัวแปรสำหรับงานวิจัย : Multivariate statistical analysis for research*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลายคราม เลิศวิทยาประสิทธิ์. (2559). *ปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารธุรกิจในเครือ บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) ปริญญาโทบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ*. มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ.
- สมชาย ภาณุสนธิวัฒน์. (2552). *การบริหารเชิงกลยุทธ์ : คัมภีร์สู่ความเป็นเลิศในการบริหารการจัดการ*. กรุงเทพฯ: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- Cronbach, L.J. (1990). *Coefficient Alpha and The Internal Structure of Tests*. Psychometrika.
- Hitt, M.A., & Ireland, D.A. (2002). *Achieving and Maintaining Strategic Competitiveness in the 21st century: The Role of Strategic Leadership*. The Academy of Management Executive.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996). *The balanced scorecard: translating strategy into action*. Boston, Mass.: Harvard Business School Press.
- Kish, L. (1965). *Survey Sampling*. New York: John Wiley and Sons Inc.
- Frese, M. (2000). *Success and failure of microbusiness owners in Africa: a psychological approach*. U.S.A.: Greenwood Publishing Group.
- Mintzberg, H. (1983). *Structure in fives: Designing effective organizations*. Englewood Cliffs, NJ.: Prentice-Hall.
- Porter, M. E. (1985). *Competitive Advantage*. Boston: Free Press.
- Sutthichaimethee P. (2017). VARIMAX Model to Forecast the emission of Carbon Dioxide from Energy Consumption in Rubber and Petroleum industries sectors in Thailand. *Journal of Ecological Engineering*, 18(3), 112-117.
- Sutthichaimethee P. (2016). Modeling Environmental Impact of Machinery Sectors to Promote Sustainable Development of Thailand, *Journal of Ecological Engineering*, 17(1), 18-25.
- Zakuan. N.M, et al. (2010). Confirmatory Factor Analysis of TQM practices in Malaysia and Thailand Automotive Industries. *International Journal of Business and Management*, 5(1), 160-175